

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 8.2.2006
KOM(2006) 43 galutinis

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI IR EUROPOS PARLAMENTUI

**apie nuostatų dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis
rinkliavomis, muitais ir mokesčiais bei kitomis priemonėmis, naudojimą**

TURINYS

1.	Įvadas	3
2.	Pagrindiniai faktai	3
3.	Įvadinės pastabos apie direktyvų perkėlimą į nacionalinę teisę ir taikymą	3
3.1.	Šios srities direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminų nesilaikymas.....	3
3.2.	Direktyvų taikymas sprendžiant klausimus dėl santykių su naujosiomis valstybėmis narėmis	4
4.	Savitarpio paramos priemonių naudojimo 2003–2004 m. analizė.....	4
4.1.	Įvadinės pastabos	4
4.2.	Statistiniai duomenys	5
4.3.	Statistinių duomenų vertinimas.....	6
5.	Bendrijos iniciatyvos savitarpio paramai patenkinant pretenzijas padidinti.....	8
5.1.	Nuolatinė pagalbos valstybėms narėms teikiant savitarpio paramą veikla.....	8
5.2.	Naujos iniciatyvos, siekiant pagerinti savitarpio paramą.....	9
6.	Išvados ir rekomendacijos.....	9
6.1.	Išvados	9
6.2.	Rekomendacijos	9

1. ĮVADAS

Visoje Europos Sąjungos teritorijoje padidėjus asmenų, turto, paslaugų ir kapitalo judėjimui, nacionaliniams mokesčių administratoriams, kurių kompetencija yra veikti tik savo valstybės narės teritorijoje, gali kilti sunkumų patenkinant pretenzijas mokesčių vengimo atvejais.

Šiomis aplinkybėmis nacionalinių institucijų savitarpio parama patenkinant mokesčių pretenzijas, kurios taisyklės nustatytos 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 76/308/EEB¹ ir 2002 m. gruodžio 9 d. Komisijos direktyva 2002/94/EB², yra naudinga ir net būtina priemonė. Iš tiesų nepakanka nustatyti sukčiavimo atvejus, reikia pasiekti, kad atitinkami mokesčiai ir įmokos būtų sumokėti, ir tai, kad skolininkai persikraustė arba perkėlė savo turtą į kitą valstybę narę, neturėtų tapti neįveikiama kliūtimi išreikalaujant, kad jie padengtų mokesčių pretenzijas.

Šioje ataskaitoje apibendrinami vadovaujantis šiais naujais teisės aktais 2003 ir 2004 m. suteiktos savitarpio paramos patenkinant pretenzijas rezultatai.

2. PAGRINDINIAI FAKTAI

Pagal Direktyvos 76/308/EEB 25 straipsnio 2 dalį, iš dalies pakeistą 2001 m. birželio 15 d. Tarybos direktyvos 2001/44/EB³ 1 straipsnio 13 dalimi, Komisija turi nuolat rengti ataskaitas apie tai, kaip naudojamos valstybių narių, perkeltiant į nacionalinę teisę Direktyvą 76/308/EEB, priimtose nuostatos dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis rinkliavomis, muitais ir mokesčiais bei kitomis priemonėmis, ir apie rezultatus, kurių buvo pasiekta teikiant šią savitarpio paramą. Tam, kad Komisija galėtų parengti šias ataskaitas, kiekviena valstybė narė turi kasmet informuoti Komisiją apie kiekvienais metais išsiųstų ir gautų prašymų suteikti informaciją, pranešti ir patenkinti pretenziją skaičių, pretenzijose reikalaujamas sumas ir išreikalautas sumas. Kadangi valstybės narės Direktyvą 2001/44/EB turėjo perkelti į nacionalinę teisę vėliausiai 2002 m. birželio 30 d., o 2002 m. gruodžio 9 d. Komisijos direktyvą 2002/94/EB (direktyva, nustatanti išsamias tam tikrų Direktyvos 76/308/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/44/EB, nuostatų taikymo taisykles) turėjo perkelti į nacionalinę teisę vėliausiai 2003 m. balandžio 30 d., ši ataskaita yra pirmoji tokio pobūdžio ataskaita, pagrįsta valstybių narių pateiktais duomenimis apie 2003 ir 2004 m. išsiųstus ir gautus prašymus suteikti informaciją, pranešti ir patenkinti pretenziją.

3. ĮVADINĖS PASTABOS APIE DIREKTYVŲ PERKĖLIMĄ Į NACIONALINĘ TEISĘ IR TAIKYMĄ

3.1. Šios srities direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminų nesilaikymas

Kaip minėta, pagrindinė Direktyva 76/308/EEB buvo iš dalies pakeista 2001 m. birželio 15 d. Tarybos direktyva 2001/44/EB, kuri turėjo būti perkelta į nacionalinę teisę vėliausiai 2002 m. birželio 30 d. 2002 m. gruodžio 9 d. Komisijos direktyvos 2002/94/EB nustatytos išsamios

¹ OL L 73, 1976 3 19, p. 18.

² OL L 337, 2002 12 13, p. 41.

³ OL L 175, 2001 6 28, p. 17.

nuostatų taikymo taisyklės turėjo būti perkeltos į nacionalinę teisę vėliausiai 2003 m. balandžio 30 d.

Komisija konstatuoja, kad keletas valstybių narių nesilaikė pirmiau minėtose direktyvose nustatytų terminų. Vienu atveju Komisija net buvo priversta kreiptis į Teisingumo Teismą. Būtent, buvo pateiktas ieškinys Italijos Respublikai dėl to, kad ji nepateikė informacijos apie priemones, kurių šalis ėmėsi, kad Direktyva 2002/94/EB būtų perkelta į nacionalinę teisę (2004 m. gruodžio 20 d. pranešimas spaudai IP/04/1506).

3.2. Direktyvų taikymas sprendžiant klausimus dėl santykių su naujosiomis valstybėmis narėmis

Nagrinėdamas jungtines bylas C-361/02 ir C-362/02 (Tsapalos ir Diamantakis), Teismas turėjo atsakyti į klausimą, ar Direktyva 76/308/EEB turėtų būti aiškinama taip: ji taikoma muitų pretenzijoms, kilusioms vykdomuosius dokumentus išdavusioje valstybėje narėje (tuo atveju Italijoje) iki šios direktyvos įsigaliojimo kitoje valstybėje narėje (tuo atveju Graikijoje), kur yra institucija, į kurią kreipiamasi.

Teisingumo Teismas atsakė į šį prejudicinį klausimą 2004 m. liepos 1 d. sprendimu, nutardamas, kad Direktyva 76/308/EEB (iš dalies pakeista) iš tiesų turi būti aiškinama taip: ji taikoma muitų pretenzijoms, kilusioms vykdomuosius dokumentus išdavusioje valstybėje narėje iki šios direktyvos įsigaliojimo kitoje valstybėje narėje, kur yra institucija, į kurią kreipiamasi. Teismas direktyvos nuostatas laiko taisyklėmis, kurios taikomos ne vien tik tenkinant pretenzijas, kilusias po to, kai ši direktyva įsigalioja valstybėje narėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi. Šis sprendimas yra labai svarbus, ypač įstojus į ES naujosioms valstybėms narėms.

4. SAVITARPIO PARAMOS PRIEMONIŲ NAUDOJIMO 2003–2004 M. ANALIZĖ

4.1. Įvadinės pastabos

4.1.1. Pavėluotai pateikti statistiniai duomenys

Daugelis valstybių narių pateikė savo statistinius duomenis vėluodamos, nepaisydamos Direktyvos 2002/94/EB 29 straipsnio nuostatos, kad kiekviena valstybė narė kasmet iki kovo 15 d. turi pateikti Komisijai šią informaciją.

4.1.2. Skirtingi statistiniai duomenys

Be to, esama tam tikrų neatitikimų tarp įvairių valstybių narių pateiktų statistinių duomenų. Iš pat pradžių, kai pirmą kartą buvo pateikti 2003 m. statistiniai duomenys, Komisija konstatavo, kad neatitikimai tarp valstybių narių pateiktų duomenų labai dideli. Remiantis pirmaisiais pranešimais, visi valstybių narių 2003 m. gauti prašymai patenkinti pretenziją sudarė tik 70 % prašymų patenkinti pretenziją, kuriuos valstybės narės pranešė išsiuntusios. 2004 m. spalio mėn. įvykusio Pretenzijų tenkinimo komiteto⁴ posėdžio metu valstybių narių buvo paprašyta iš naujo išnagrinėti savo statistinius duomenis. Po to Komisijos gautuose pranešimuose neatitikimų tarp valstybių narių pateiktų duomenų buvo daug mažiau. Pagal po šio perskaičiavimo pateiktus duomenis visi valstybių narių 2003 m. gauti prašymai patenkinti

⁴ Direktyva 76/308/EEB, 20 straipsnis.

pretenziją sudarė 99 % prašymų patenkinti pretenziją, kuriuos valstybės narės pranešė išsiuntusios. Tačiau gavus duomenis apie 2004 m. paaiškėjo, kad neatitikimų vėl padaugėjo: gauti prašymai patenkinti pretenziją sudaro 91 % prašymų, kurias valstybės narės pranešė išsiuntusios.

Valstybės narės, pateikdamos savo statistinius duomenis, turėtų būti atidesnės.

4.2. Statistiniai duomenys

Vis dėlto valstybių narių pateikti statistiniai duomenys rodo, kad 2003 ir 2004 m. savitarpio paramos galimybėmis buvo dažnai naudojamosi.

4.2.1. Prašymai suteikti informaciją

Pagal statistinius duomenis, pateiktus valstybių narių, į kurias buvo kreiptasi, visų šių valstybių narių gautų prašymų suteikti informaciją skaičius buvo toks:

- 2003 m.: 435.
- 2004 m.: 727 (iš jų 81 gavo 2004 m. įstojusios valstybės narės).

4.2.2. Prašymai pranešti

Pagal statistinius duomenis, pateiktus valstybių narių, į kurias buvo kreiptasi, visų šių valstybių narių gautų prašymų pranešti skaičius buvo toks:

- 2003 m.: 123.
- 2004 m.: 182 (iš jų 38 gavo 2004 m. įstojusios valstybės narės).

4.2.3. Prašymai patenkinti pretenziją

Pagal statistinius duomenis, pateiktus valstybių narių, į kurias buvo kreiptasi, visų šių valstybių narių gautų prašymų patenkinti pretenziją skaičius buvo toks:

- 2003 m.: 2797.
- 2004 m.: 3735 (iš jų 326 gavo 2004 m. įstojusios valstybės narės).

4.2.4. Visa išreikalauta suma

Pagal statistinius duomenis, pateiktus valstybių narių, į kurias buvo kreiptasi, visa suma, kurios išreikalavo šios valstybės narės, paprašytos padėti patenkinti pretenziją, buvo tokia:

- 2003 m.: 5 050 090,55 EUR
- 2004 m.: 13 857 040,55 EUR (iš jų 375 109,07 EUR išreikalavo 2004 m. įstojusios valstybės narės).

4.2.5. *Patenkintų prašymų patenkinti pretenziją procentas*

Pagal statistinius duomenis, pateiktus valstybių narių, į kurias buvo kreiptasi, visa suma, kurios išreikalavo valstybės narės, lyginant su visa suma, dėl kurios jų buvo paprašyta padėti patenkinti pretenziją, buvo tokia:

- 2003 m.: 1,13 %
- 2004 m.: 1,82 %

4.3. Statistinių duomenų vertinimas

4.3.1. *Bendro pobūdžio pastabos*

Valstybės narės dalyvavo (ir būdamos valstybės pareiškėjos, ir valstybės, į kurias kreipiamasi) labai nevienodai. Šių skirtumų esama ir tarp senųjų valstybių narių, ir tarp valstybių narių, kurios įstojo į ES 2004 m. gegužės 1 d.

Šis skirtumas nekelia nuostabos, kadangi įvairių valstybių asmenys juda taip pat nevienodai intensyviai. Intensyvus asmenų judėjimas tarp kai kurių valstybių narių daro įtakos šių valstybių savitarpio paramos prašymų skaičiui (pvz., tarp Jungtinės Karalystės ir Airijos).

Daugiausiai prašymų patenkinti pretenziją išsiuntė Vokietija. Sprendžiant iš pranešimų apie sumas, dėl kurių prašymai patenkinti pretenziją buvo išsiųsti 2004 m., ši šalis paprašė savitarpio paramos dėl sumos, kuri sudaro 36,14 % visos sumos, dėl kurios 2004 m. buvo pateikti prašymai). Be to, pagal statistinius duomenis, pateiktus valstybių narių, į kurias buvo kreiptasi, Vokietijos institucijos, kitų valstybių narių prašomos, išreikalavo 38,59 % visos 2004 m. valstybių narių išreikalautos sumos.

Reikia atkreipti dėmesį į tai, kad statistiniai duomenys ne visai tiksliai atspindi valstybių viena kitai teikiamos savitarpio paramos patenkinant pretenziją poveikį. Šie duomenys neapima rezultatų, pasiektų teikiant savitarpio paramą remiantis kitais, ne Bendrijos, susitarimais, pvz., 1989 m. gruodžio 7 d. Šiaurės šalių konvencija, kuria naudojasi Skandinavijos šalys, 1988 m. sausio 28 d. Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos ir Europos Tarybos daugiašaliu susitarimu arba dvišaliais susitarimais, kuriuos, vadovaudamosi Direktyvos 76/308/EEB 23 straipsniu, galbūt taiko kai kurios valstybės narės.

Komisija konstatuoja, kad valstybių narių šiuo metu pateikiami duomenys neleidžia įvertinti, kokį poveikį daro savitarpio parama patenkinant su kiekvienos rūšies mokesčiais susijusias pretenzijas. Tam, kad galėtų atlikti šią naudingą analizę, Komisija numato siūlyti, kad valstybės narės ateityje pateikdamos statistinius duomenis nurodytų mokesčių ir įmokų, kurių jos išreikalavo kitos valstybės narės paprašytos, pobūdį.

4.3.2. *Prašymų pagausėjimo 2004 m., lyginant su 2003 m., priežastys.*

Priežasčių, dėl kurių savitarpio paramos prašymų skaičius vis didėja, yra daug ir įvairių.

Viena vertus, toks padėties kitimas yra tiesiogiai susijęs su skolininkų elgesiu:

- Konstatuojamas asmenų, turto ir kapitalo judėjimo bendras padidėjimas vidaus rinkoje; dėl to atsiranda mokestinių išsiskolinimų valstybėse narėse, kuriose atitinkami skolininkai nėra (arba nebėra) įsisteigę;

- tiksliau tariant, nacionalinės administracijos taip pat turi spręsti problemas, susijusias su tuo, kad padaugėjo apgaulingo nemokumo atvejų, kai skolininkai tvarko savo veiklą ir turtą tokiu būdu, kad administracijoms būtų sunkiau išieškoti mokestinius įsiskolinimus (pavyzdžiui, kuria fiktyvias įmones).

Kita vertus, savitarpio paramos taikymo sritis gerokai išsiplėtė:

- visų pirma Direktyva 2001/44/EB išplėtė taikymo sritį visoms pretenzijoms, susijusioms su pajamų ir turto mokesčiais bei draudimo įmokų mokesčiais. Akivaizdu, kad šis savitarpio paramos galimybių padidėjimas turi įtakos statistiniams duomenims dėl įvairių valstybių narių išsiųstų prašymų. Šio galimybių padidėjimo rezultatus imta ypač jausti nuo 2004 m. (kadangi 2002 m. gruodžio 9 d. Komisijos direktyva 2002/94/EB, nustatanti išsamias Tarybos direktyvos 76/308/EEB su pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/44/EB, tam tikrų nuostatų taikymo taisykles, buvo perkelta į valstybių narių nacionalinę teisę tik 2003 m.). Šiomis aplinkybėmis negalima atmesti galimybės, kad remiantis Bendrijos teisės aktais pateikiamų prašymų gausėjimą ir reikalaujamų sumų didėjimą kompensuoja (bent jau iš dalies) anksčiau remiantis ne Bendrijos sutartimis ir susitarimais teiktos savitarpio paramos prašymų ir rezultatų mažėjimas.
- Vėliau išsiplėtė teritorinė savitarpio paramos taikymo sritis, kai 2004 m. į ES įstojo 10 naujų valstybių narių.

Gali būti, kad šiam pagausėjimui įtakos turėjo 2000 m. spalio 17 d. Tarybos direktyvos 2000/65/EB⁵, kuria valstybėms narėms nebeleidžiama reikalauti paskirti mokesčių atstovą Bendrijoje, kuris būtų atsakingas už PVM skolas, priėmimas. Gali būti, kad dėl šios direktyvos padidėjo savitarpio paramos patenkinant pretenzijas dėl PVM reikšmė.

4.3.3. *Prašymų patenkinti pretenzijų skaičiaus ir pasiektų rezultatų skirtumas*

Nors teikiant savitarpio parama išreikalauta suma labai padidėjo (2004 m. ji buvo 2,58 karto didesnė negu 2003 m.), skirtumas tarp sumos, dėl kurios buvo apsikeista prašymais padėti patenkinti pretenziją, ir išreikalautos sumos lieka didelis.

Tai negali labai stebinti. Patirtis rodo, kad reali tikimybė patenkinti pretenziją mažėja ilgėjant skolos senaties terminui. Taigi atsižvelgiant į tai, kad parama patenkinant pretenzijas užsienyje tik papildoma nacionalines įgyvendinimo priemonės, šio „paskutinės galimybės išnaudojimo“ veiksmingumas yra nedidelis dėl pačios savo prigimties. Šią padėtį apsunkina tai, kad pretenzijas, dėl kurių pateikiami paramos prašymai, bet kokiu atveju yra sunku patenkinti.

Paklausus valstybių narių apie šio skirtumo priežastis (žr. 5.2 punktą), buvo paminėtos ir kitos priežastys:

- problemos dėl išteklių, reikalingų imantis veiksmų gavus kitų valstybių narių administracijų pateiktus prašymus;

⁵ OL L 269, 2000 10 21, p. 44.

- problemos, susijusios su ryšiais tarp įvairių valstybių narių kompetentingų institucijų (nepakankamai tiksli ir (arba) nauja informacija; nepakankamas grįžtamasis ryšys) bei tarp tos pačios valstybės narės kompetentingų institucijų ir vietinių įstaigų;
- problemos dėl vėlyvo savitarpio paramos prašymų pateikimo, nebeleidžiančio įstaigoms, į kurias buvo kreiptasi, patenkinti pretenziją prieš baigiantis skolų, dėl kurių buvo kreiptasi, senaties terminui.

Tačiau nereikėtų pamiršti, kad statistiniai duomenys apie sumas, kurių išreikalavo institucijos, į kurias buvo kreiptasi, kitose valstybėse narėse, neleidžia visapusiškai įvertinti savitarpio paramos procedūrų poveikio:

- iš tiesų į šiuos statistinius duomenis neįrašomos sumos, kurias skolininkai sumoka tiesiai institucijoms pareiškėjoms gavę pranešimą apie skolą arba institucijoms, į kurias kreiptasi, pradėjus pretenzijos patenkinimo procedūrą;
- be to, pateikiant šiuos statistinius duomenis, nenurodomos reikalaujamų sumų nuolaidos, kurios gali būti suteiktos jau po to, kai buvo nusiųsti savitarpio paramos prašymai, užginčijus mokestinius įsiskolinimus;
- galų gale, esami statistiniai duomenys suteikia informacijos tik apie sumas, kurias institucijos, į kurias kreipiamasi, jau gavo, ir visiškai neatspindi nei galimų skolų apmokėjimų, dėl kurių jau susitarta, nei rezultatų, kurių gali būti pasiekta užbaigus tebevykstančias pretenzijų patenkinimo precedūras, kurios dažnai vyksta lėtai.

5. BENDRIJOS INICIATYVOS SAVITARPIO PARAMAI PATENKINANT PRETENZIJAS PADIDINTI

5.1. Nuolatinė pagalbos valstybėms narėms teikiant savitarpio paramą veikla

2001 ir 2002 m. priimti nauji Bendrijos teisės aktai buvo būtina sąlyga valstybių narių savitarpio paramai patenkinant pretenzijas pagerinti. Šią teisės aktų iniciatyvą buvo būtina paremti konkrečiais veiksmais, kurių tikslas – pagerinti mokesčių administratorių bendradarbiavimą. Siekdama išspręsti galimas direktyvų aiškinimo bei taikymo problemas ir ištirti naujus poreikius ir išnagrinėti kitus klausimus, Komisija užtikrino valstybėms narėms nuolatinę pagalbą, kuri teikiama atliekant šiuos veiksmus:

5.1.1. Pretenzijų tenkinimo komiteto pagalba

Kaip numatyta Direktyvos 76/308/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/44/EB, 20 straipsnyje, Komisijai padeda Pretenzijų tenkinimo komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Šis komitetas reguliariai susirenka aptarti Komisijos ir valstybių narių pateiktų klausimų ir pasiūlymų.

5.1.2. Programa „Fiscalis 2003–2007“

Programa „Fiscalis 2003–2007“, kurią Taryba ir Europos Parlamentas priėmė siekdami suintensyvinti kasdieninį mokesčių administratorių ir mokesčių pareigūnų bendradarbiavimą, sudarė galimybę finansuoti nemažai seminarų savitarpio paramos tenkinant mokesčių pretenzijas tema. Be kitų vietų, seminarai vyko Alikantėje (Ispanija) 2003 m., Briugėje

(Belgija) 2004 m. ir Bratislavoje (Slovakija) 2005 m. Per šiuos seminarus įvairių šalių pareigūnai kartu nagrinėjo specifines su šia savitarpio parama susijusias temas.

5.2. Naujos iniciatyvos, siekiant pagerinti savitarpio paramą

2005 m. gegužės mėn. Komisija nusiuntė valstybėms narėms dokumentą, kuriame jos raginamos pamąstyti apie priemones, kurios leistų pagerinti savitarpio paramą patenkinant pretenzijas, ir išreikšti savo nuomonę šiuo klausimu. Apie tai buvo kalbama toliau per paskutinį „Fiscalis“ seminarą ir bus vėl kalbama per kitą Pretenzijų tenkinimo komiteto posėdį.

Remdamasi šiais svarstymais, Komisija numato 2007 m. pateikti konkrečių pasiūlymų, nukreiptų į būtinybę palengvinti savitarpio paramos procedūrų praktinį taikymą ir į poreikį sutvirtinti bei kiek įmanoma supaprastinti taikytinus teisės aktus.

6. IŠVADOS IR REKOMENDACIJOS

6.1. Išvados

Nacionalinių institucijų savitarpio parama patenkinant mokesčių pretenzijas yra būtina kovos su mokesčių vengimu priemonė.

Statistiniai duomenys apie 2003 ir 2004 m. suteiktą savitarpio paramą patenkinant mokesčių pretenzijas rodo, kad šis tarptautinio administracinio bendradarbiavimo būdas tapo daug populiariausias.

Tačiau vis dar išlieka didelis skirtumas tarp sumų, dėl kurių buvo paprašyta paramos patenkinant pretenziją, ir sumų, kurių pavyko išsireikalauti šios valstybių narių savitarpio paramos dėka.

Komisija ketina 2007 m. pateikti konkrečių pasiūlymų, kaip pagerinti savitarpio paramą patenkinant pretenzijas. Šiuos pasiūlymus nulems būtinybė palengvinti savitarpio paramos procedūrų praktinį taikymą ir poreikis sutvirtinti bei kiek įmanoma supaprastinti taikytinus teisės aktus.

6.2. Rekomendacijos

- Valstybės narės turi ir toliau intensyviai naudoti savitarpio paramos patenkinant mokesčių pretenzijas mechanizmus.
- Jos turi skirti žmogiškuosius išteklius, būtinus greitam savitarpio paramos prašymų patenkinimui organizuoti, kadangi kuo daugiau praeina laiko nuo pretenzijų pateikimo, tuo mažesnė yra tikimybė, kad jos bus patenkintos.
- Be to, valstybės narės turi užtikrinti geresnį ryšį tarp institucijų pareiškėjų ir institucijų, į kurias kreipiamasi. Viena vertus, institucijos pareiškėjos turi būti pakankamai ir nuolat informuojamos apie veiksmus, kurių ėmėsi institucija, į kurią kreiptasi, atsakydama į savitarpio paramos prašymą; kita vertus, institucijos pareiškėjos turi užtikrinti, kad institucijos, į kurias kreipiamasi, gautų naudingą ir naują arba atnaujintą informaciją apie atitinkamas pretenzijas ir skolininkus.

- Valstybės narės turi užtikrinti, kad statistiniai duomenys, kuriuos reikia pateikti pagal Direktyvos 76/308/EEB 25 straipsnį ir Direktyvos 2002/94/EB 29 straipsnį, būtų patikimi ir kad jie būtų pateikti per Bendrijos teisės aktuose nustatytą laiką.